

Kniha Daniel – sedemdesiattri

Odhaľovanie historických paralel: Jeroboamov podvod a skúška viery v adventistickom hnutí

Jeff Pippenger

2024-02-06

Severné a južné kráľovstvo boli pre Božie rozhorčenie rozptýlené na dvetisícpäťstodvadsať rokov ako naplnenie porušenej zmluvy z Levitika dvadsaťpäť a dvadsaťšesť. Štyridsaťšesť rokov medzi ukončením prvého a posledného rozhorčenia predstavovalo zhromaždenie týchto dvoch kráľovstiev do jedného kráľovstva duchovného moderného Izraela v roku 1844. Zhromaždenie týchto dvoch národov bolo znázornené dvoma palicami, ktoré Ezechiel spojil dohromady, a dvoma palicami, ktoré vdova zo Sarepty nazbierala v príbehu o Eliášovi. Dňa 22. októbra 1844 sa prorocké dejiny severného a južného kráľovstva uzavreli a tým zopakovali dejiny počiatku týchto dvoch kráľovstiev.

Jeroboam zaviedol v severnom kráľovstve falošný bohoslužobný systém, aby zabránil svojim poddaným cestovať do Júdska a uctievať Boha vo svätyni v Jeruzaleme.

A Jeroboám povedal vo svojom srdci: Teraz sa kráľovstvo vráti domu Dávidovmu. Ak bude tento ľud vystupovať, aby obetoval v dome Hospodinovom v Jeruzaleme, potom sa srdce tohto ľudu obráti späť k svojmu pánovi, k Roboámovi, judskému kráľovi; zabijú ma a vrátia sa k Roboámovi, judskému kráľovi. Preto sa kráľ poradil a zhotovil dve zlaté teľatá a povedal im: Dost' ste sa nachodili do Jeruzalema; hľa, tvoji bohovia, Izrael, ktorí ťa vyviedli z egyptskej krajiny. Jedno postavil v Bételi a druhé umiestnil v Dáne. A táto vec sa stala hriechom, lebo ľud chodieval uctievať pred jedným až do Dánu. A urobil dom výšin a ustanovil kňazov z najnižších vrstiev ľudu, ktorí neboli zo synov Léviho. A Jeroboám ustanovil sviatok v ôsmom mesiaci, na pätnásty deň mesiaca, podobný sviatku, ktorý bol v Judsku, a obetoval na oltári. Tak urobil v Bételi, obetujúc teľatám, ktoré zhotovil; a v Bételi ustanovil kňazov výšin, ktoré zriadil. A tak obetoval na oltári, ktorý zhotovil v Bételi, pätnásteho dňa ôsmeho mesiaca, teda v mesiaci, ktorý si vymyslel vo svojom vlastnom srdci; a ustanovil sviatok synom Izraela; a obetoval na oltári a páľil kadidlo. 1. Kráľov 12:26–33.

Jeho bohoslužobný systém bol typologickým obrazom katolicizmu (pohanstva), lebo podobne ako pri Áronovej vzbure ustanovil obraz šelmy i šelmy. Dve teľacie modly boli zhotovené zo zlata, symbolizujúceho Babylon. Modly boli zasvätené bohom Egypta, ktorí boli označení tak, ako ich označil aj Áron: „bohovia, ktorí vás vyviedli z egyptskej krajiny.“ Postavil dva oltáre v dvoch mestách, ktoré pri spoločnom posúdení predstavujú spojenie cirkvi (Bétel) a štátu (Dan). Oltáre boli napodobeninami pravého oltára, ktorým je Kristus, tak ako katolicizmus tvrdí, že je Kristovým pozemským zástupcom. Ustanovil skazené kňazstvo, podobne ako sú kňazi katolicizmu. Pre svoju bohoslužbu určil deň, ktorý sa zámerne líšil od dní ktoréhokoľvek z Božích pravých sviatkov, a tak predstavoval spor o pravý a falošný deň bohoslužby.

Pri ustanovení svojho falošného bohoslužobného systému Boh poslal proroka z Júdu, aby pokarhal jeho napodobeninový systém bohoslužby.

A hľa, prišiel muž Boží z Judska do Bétela skrze slovo Hospodinovo; a Jeroboám stál pri oltári, aby pálił kadidlo. A volal proti oltáru podľa slova Hospodinovho a povedal: Ó, oltár, oltár, takto hovorí Hospodin: Hľa, domu Dávidovmu sa narodí syn, menom Joziáš, a na tebe bude obetovať kňazov výšin, ktorí na tebe pália kadidlo, a na tebe budú spálené ľudské kosti. A toho istého dňa dal znamenie a povedal: Toto je znamenie, o ktorom hovoril Hospodin: Hľa, oltár sa roztrhne a popol, ktorý je na ňom, sa vysype. 1. Kráľov 13:1–3.

Prorok z Judska vyslovil trojitné proroctvo, ktorým označil budúce narodenie kráľa Joziáša. Predpovedal, že Joziáš pobije bezbožných kňazov, ktorí slúžili pri podvrhnutom oltári, a že Joziáš bude aj páliť ľudské kosti na tom istom oltári. Dal tiež Jeroboamovi znamenie, ktorým označil, že Jeroboamov oltár sa roztrhne a popol sa vysype. Všetky tieto veci sa naplnili podľa slova Hospodinovho, ale keď Jeroboam počul vyhlásenie proroka, rozhneval sa a usiloval sa zakročiť proti prorokovi, avšak Boh mal všetko vo svojej moci.

A stalo sa, keď kráľ Jeroboám počul slovo muža Božieho, ktorý volal proti oltáru v Bételi, že vystrel svoju ruku od oltára a povedal: Chyťte ho! A jeho ruka, ktorú vystrel proti nemu, uschla, takže si ju nemohol pritiahnuť späť k sebe. Oltár sa tiež roztrhol a popol sa vysypal z oltára podľa znamenia, ktoré dal muž Boží skrze slovo Hospodinovo. 1. kráľov 13,4.5.

Znamenie sa ihneď naplnilo a Jeroboámova ruka ochrnula.

A kráľ odpovedal a riekol mužovi Božiemu: Prosím teraz tvár Hospodina, svojho Boha, a modli sa za mňa, aby sa mi moja ruka zasa navrátila. A muž Boží prosil Hospodina, a kráľova ruka sa mu zasa navrátila a bola ako predtým. A kráľ povedal mužovi Božiemu: Pod' so mnou domov a občerstvi sa, a dám ti odmenu. Ale muž Boží povedal kráľovi: Keby si mi dal polovicu svojho domu, nepôjdem s tebou, ani nebudem jesť chlieb ani piť vodu na tomto mieste. Lebo tak mi bolo prikázané slovom Hospodinovým, ktoré povedalo: Nejedz chlieb, nepi vodu a nevracaj sa tou istou cestou, ktorou si prišiel. A tak odišiel inou cestou a nevrátil sa cestou, ktorou prišiel do Bétela. 1. Kráľov 13:6–10.

Ježiš vždy znázorňuje koniec jednej veci začiatkom inej veci a začiatok severného a južného kráľovstva doslovného starovekého Izraela sa končí v dejinách tam, kde sú dve palice spojené v jednu palicu, predstavujúcu národ duchovného moderného Izraela.

V dejinách, v ktorých boli obe palice spojené, sa v čase konca v roku 1798 začal trojstupňový proces skúšky. Obe palice (kráľovstvá) sa zhromažďovali vopred pred vyliatím Ducha Svätého v Polnočnom volaní. Pri prvom sklamaní na jar roku 1844 protestanti v procese skúšky neobstáli a stali sa dcérami katolicizmu, čím zopakovali ustanovenie falošného systému bohoslužby, ako to predobrazne znázorňoval Jeroboám.

Protestantská reformácia bola dielom, ktoré Boh vykonal, aby vyviedol cirkev na púšti zo siete povier, tradícií a zvykov rímskej cirkvi. Od čias Martina Luthera bolo zjavovaných čoraz viac právd, ktoré odhaľovali týrsku smilnicu ako nič iné než pohanský systém uctievania zakrytý

falošným vyznaním kresťanstva. Pánovým zámerom bolo vyviesť svoj ľud z temnoty, ako to urobil, keď bol Jeho ľud otrokmi v Egypte. Vyslobodil ich z egyptského otroctva, aby im dal svoj zákon. Odmietnutie protestantov nasledovať pribúdajúce svetlo poznania, ktoré bolo odpečatené v roku 1798, im zabránilo rozpoznať zákon a pravé Kristovo dielo vo svätyni v roku 1844.

Ich odmietnutie posolstva hodiny súdu predstavovalo to, že sa stali dcérami rímskej cirkvi, a potom pozdvihli falošný systém bohoslužby, ktorý je v Písmach označený ako falošný prorok (odpadlícky protestantizmus). Verní milleriti, ktorí 22. októbra 1844 vierou vstúpili do svätyne, prijali svetlo tretieho anjela a predložili pokarhanie falošnému systému bohoslužby, ktorý sa hlási k protestantizmu, pričom sa pridŕža základnej tradície pohanstva, totiž uctievania slnka. Prorok z Judska predznačoval milleritský adventizmus, ktorý rozpoznať a predložil posolstvo tretieho anjela, ktoré prišlo 22. októbra 1844.

Keď prorok čelil Jeroboamovej žiadosti, aby prišiel do jeho domu a občerstvil sa, vyjadril konkrétne pokyny, ktoré mu dal Hospodin. Tento príkaz bol daný aj milleritskému adventizmu. Príkaz znel, aby sa nevrátil tou cestou, ktorou prišiel, a milleritský adventizmus vyšiel z protestantských denominácií. Od protestantov bol oddelený pri prvom sklamaní na jar roku 1844 a Jeremiáš poskytuje príklad totožných pokynov, ktoré boli dané judskému prorokovi.

Našli sa tvoje slová a zjedol som ich; a tvoje slovo mi bolo radosťou a potešením srdca, lebo sa nazývam tvojím menom, Hospodine, Bože zástupov. Nesedel som v zhromaždení posmievačov ani som sa neradoval; sedel som osamote pre tvoju ruku, lebo si ma naplnil rozhorčením. Prečo je moja bolesť ustavičná a moja rana nevyliečiteľná, ktorá sa nechce zahojiť? Či mi budeš naozaj ako klamný potok, ako vody, ktoré vysychajú? Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, znova ťa privediem späť a budeš stáť pred mnou; a ak oddeliš vzácne od ničomného, budeš ako moje ústa. Oni sa vrátia k tebe, ale ty sa nevracaj k nim. A učiním ťa tomuto ľudu opevneným bronzovým múrom; budú bojovať proti tebe, ale nezvíťazia nad tebou, lebo ja som s tebou, aby som ťa zachránil a vyslobodil, hovorí Hospodin. A vytrhnem ťa z ruky bezbožných a vykúpim ťa z ruky ukrutných. Jeremiáš 15:16–21.

Pri naplnení časového proroctva druhého Beda, 11. augusta 1840, zostúpil mocný anjel zo zjavenia desať s otvorenou knižkou v ruke a Jánovi bolo povedané, aby šiel, vzal knihu a zjedol ju. Jeremiáš predstavuje tých, ktorí v tom bode dejín zjedli malú knižku, a slová boli sladké ako med, lebo boli „radosťou a plesaním“ jeho „srdca“. No pre Božiu „ruku“ bol Jeremiáš „naplnený“, „rozhorčením“, bol „ranený“ a v „neprestajnej bolesti“. Pre Božiu „ruku“ Jeremiáš naznačil, že Boh bol pre Jeremiáša „ako luhár“ a ako „vody, ktoré zlyhali“. Pán držal svoju „ruku“ nad omylom v niektorých výpočtoch na grafe z roku 1843.

Jeremiáš predstavuje prvé sklamanie milleritov, keď sa videnie Habakuka oneskorilo. Tým, ktorých predstavuje Jeremiáš, sa zdalo, že posolstvo, ktoré je znázornené ako „dážď“, zlyhalo. No Habakuk vyhlásil: „Lebo videnie je ešte na určený čas, ale na konci prehovorí a nebude klamať; hoci sa oneskorí, čakaj naň, lebo iste príde, nebude meškať.“ Jeremiáš sa domnieval, že Boh klamal a že posolstvo (dážď) zlyhalo, no ono sa len oneskorilo.

Potom Boh poučil Jeremiáša, že „ak sa navrátiš, privediem ťa zasa späť a budeš stáť pred mnou; a ak oddelíš vzácne od bezcenného, budeš ako moje ústa; nech sa oni navrátia k tebe, ale ty sa nenavracaj k nim.“ Po sklamaní Jeremiáš predstavuje Boží ľud, ktorý sa musí vrátiť do služby Pánovi a striasť zo seba malomyselnosť, ktorá vznikla, keď sa zdalo, že posolstvo zlyhalo. Ak by Jeremiáš splnil určené podmienky, Boh by mu dovolil byť Jeho hovorcom.

Dôležitejšie pre naše štúdium v tomto čase je to, čo Boh povedal Jeremiášovi o „zhromaždení posmieváčov“, ktorí sa „radovali“ nad jeho sklamaním. Povedal Jeremiášovi, že posmievачi sa môžu navrátiť k Jeremiášovi, ale on sa nikdy nemal navrátiť k nim. Jeremiáš predstavoval tých, ktorí stáli proti protestantom, ktorí sa práve rozhodli vrátiť do lona katolicizmu a stali sa dcérami Babylonu, falošnými prorokmi Bála a Aštaroty. Jeremiáš predstavoval judského proroka, ktorý v tom istom bode prorockej línie karhal Jeroboamov falošný systém bohoslužby na začiatku severného kráľovstva, čím predobrazoval zavedenie falošného systému bohoslužby, ktorý bol obrazom katolicizmu na konci dejín severného kráľovstva. Prorok povedal Jeroboamovi, keď Jeroboam ponúkol vytvorenie spojenectva, že nemá jesť, piť ani sa vrátiť cestou, ktorou prišiel.

A kráľ povedal mužovi Božiemu: Pod' so mnou domov, občerstvi sa, a dám ti odmenu. Ale muž Boží povedal kráľovi: Keby si mi dal polovicu svojho domu, nepôjdem s tebou, ani nebudem na tomto mieste jesť chlieb ani piť vodu. Lebo tak mi bolo prikázané slovom Hospodinovým: Nejedz chlieb ani nepi vodu, a nevracaj sa tou istou cestou, ktorou si prišiel. 1 Kings 13:7–9.

Vyjadrenie judského proroka je v súlade s dielom falošných prorokov Bála a Aštarot v príbehu o Eliášovi. Dejiny milleritov sú prirodzene, aj dejinami Eliáša, lebo Miller bol Eliášom. V príbehu o Eliášovi vykonávali proroci Bála a Aštarot tanec klamu, ktorý bol odhalený ako bláznovstvo, keď z Boha zostúpil oheň a strávil Eliášovu obeť, čím predobrazoval vyliatie Ducha Svätého v polnočnom volaní dejín milleritov. Konfrontácia v týchto dejinách predstavovala konfrontáciu druhého Eliáša, ktorým bol Ján Krstiteľ, počas tanca klamu vykonaného dcérou Herodiady (Salome). Herodiada bola predobrazovaná Jezábel'ou a Jezábel' je symbolom katolíckej cirkvi.

V roku 1844 sa protestantské cirkvi stali Salome, dcérou Herodiady (Jezábel'). V tanci zvodu Herodes sľúbil polovicu svojho kráľovstva a urobil tak na svoje narodeniny, čím predobrazoval posledné dni, keď sa desiati králi, ktorých predobrazuje Achab (kráľ desiatich severných kráľovstiev), zhodnú, že odovzdajú svoje kráľovstvo pápežstvu (Jezábel'). Darovanie „polovice svojho kráľovstva“ je symbolom konfederácie a prorok z Judey Jeroboamovi jasne oznamoval, že nikdy nevstúpi do spojenectva s odpadlíckym kráľom ani nepodporí jeho falošný systém uctievania.

To je to, čo Hospodin povedal aj Jeremiášovi, keď povedal, že „zhromaždenie posmieváčov“ (odpadlícky protestantizmus) sa môže vrátiť k Jeremiášovi, ale Jeremiáš sa k nim nesmie nikdy vrátiť ani sa vrátiť cestou, ktorou prišiel. No judský prorok urobil práve to, lebo bol oklamán falošným a lživým prorokom skôr, než sa vrátil do Judska — skôr, než dokončil dielo, ktoré mu bolo zverené.

V Bételi býval starý prorok; a jeho synovia prišli a porozprávali mu všetky skutky, ktoré muž Boží toho dňa vykonal v Bételi; aj slová, ktoré hovoril kráľovi, porozprávali svojmu otcovi. A ich otec im povedal: Ktorou cestou išiel? Lebo jeho synovia videli, ktorou cestou išiel muž Boží, ktorý prišiel z Júdu. A povedal svojim synom: Osedlajte mi osla. A osedlali mu osla, a on naň vysadol, a išiel za mužom Božím, našiel ho sedieť pod dubom a povedal mu: Si ty ten muž Boží, ktorý prišiel z Júdu? A on povedal: Som. Vtedy mu povedal: Pod' so mnou domov a jedz chlieb. Ale on povedal: Nemôžem sa s tebou vrátiť ani vojsť s tebou; nebudem s tebou na tomto mieste jesť chlieb ani piť vodu. Lebo slovom Hospodinovým mi bolo povedané: Nebudeš tam jesť chlieb ani piť vodu, ani sa nevrátiš cestou, ktorou si prišiel. On mu povedal: Aj ja som prorok ako ty, a anjel mi hovoril slovom Hospodinovým a povedal: Prived' ho späť so sebou do svojho domu, aby jedol chlieb a pil vodu. Ale klamal mu. Tak sa s ním vrátil a jedol chlieb v jeho dome a pil vodu. A stalo sa, keď sedeli pri stole, že slovo Hospodinovo prišlo k prorokovi, ktorý ho priviedol späť. A zvolal na muža Božieho, ktorý prišiel z Júdu, a povedal: Takto vraví Hospodin: Pretože si sa vzoprel výroku Hospodinovmu a neostríhal si prikázania, ktoré ti prikázal Hospodin, tvoj Boh, ale si sa vrátil a jedol chlieb a pil vodu na mieste, o ktorom ti povedal: Nejedz chlieb a nepi vodu, tvoje mŕtve telo nepríde do hrobu tvojich otcov.

A stalo sa, keď sa najedol chleba a napil sa, že mu osedlal osla, totiž prorokovi, ktorého priviedol späť. A keď odišiel, stretol ho na ceste lev a zabil ho; a jeho mŕtve telo ležalo pohodené na ceste a osol stál vedľa neho; lev tiež stál pri mŕtvom tele. A hľa, išli okolo muži a videli mŕtve telo pohodené na ceste i leva stojaceho pri mŕtvom tele; prišli teda a oznámili to v meste, kde býval starý prorok. Keď sa o tom dopytal prorok, ktorý ho priviedol späť z cesty, povedal: To je muž Boží, ktorý neposlúchol slovo Hospodinovo; preto ho Hospodin vydal levovi, ktorý ho roztrhal a zabil podľa slova Hospodinovho, ktoré mu povedal. Potom povedal svojim synom: Osedlajte mi osla. A oni ho osedlali. Išiel teda a našiel jeho mŕtve telo pohodené na ceste, a osla i leva stojacich pri mŕtvom tele; lev nezožral mŕtve telo ani neroztrhal osla. A prorok zdvihol mŕtve telo muža Božieho, položil ho na osla a priviezol späť; a starý prorok prišiel do mesta, aby za ním smútil a pochoval ho. A uložil jeho mŕtve telo do svojho vlastného hrobu; a nariekali nad ním hovoriac: Ach, brat môj! A stalo sa, keď ho pochoval, že hovoril svojim synom: Keď zomriem, pochovajte ma v hrobe, v ktorom je pochovaný muž Boží; moje kosti položte vedľa jeho kostí. Lebo výrok, ktorý vyhlásil slovom Hospodinovým proti oltáru v Bételi a proti všetkým domom výšin, ktoré sú v mestách Samárie, sa iste splní. 1 Kráľov 13:11–32.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Keď Božia moc svedčí o tom, čo je pravda, táto pravda má navždy stáť ako pravda. Neskoršie domnienky, ktoré odporujú svetlu, ktoré Boh dal, sa nesmú prijímať. Povstanú ľudia s výkladmi Písma, ktoré sú pre nich pravdou, no nie sú pravdou. Pravdu pre tento čas nám Boh dal ako základ našej viery. On sám nás učil, čo je pravda. Povstane jeden, a potom ďalší, s novým svetlom, ktoré odporuje svetlu, ktoré Boh dal pri prejavení svojho Svätého Ducha. Ešte žije niekoľko tých, ktorí prešli skúsenosťou nadobudnutou pri ustanovovaní tejto pravdy. Boh vo svojej milosti zachoval ich život, aby opakovali a opakovali až do konca svojho života skúsenosť, ktorou prešli, tak ako to robil apoštol Ján až do samého záveru svojho života. A tí,

ktorí niesli zástavu a padli v smrti, majú hovoriť prostredníctvom opätovného vydávania svojich spisov. Bolo mi ukázané, že takto majú byť počuté ich hlasy. Majú vydávať svoje svedectvo o tom, čo tvorí pravdu pre tento čas.“

„Nemáme prijímať slová tých, ktorí prichádzajú s posolstvom, ktoré odporuje osobitným bodom našej viery. Zhromažďujú množstvo textov Písma a navrhujú ich ako dôkaz okolo svojich tvrdených teórií. Takto sa to dialo znovu a znovu počas uplynulých päťdesiatich rokov. A hoci sú Písma Božím slovom a treba ich rešpektovať, ich použitie, ak takéto použitie pohne čo i len jedným stĺpom zo základu, ktorý Boh počas týchto päťdesiatich rokov podopieral, je veľkým omylom. Ten, kto takto Písmo používa, nepozná podivuhodné dosvedčenie Ducha Svätého, ktoré dalo moc a silu predchádzajúcim posolstvám, čo prišli k Božiemu ľudu.“

„Dôkazy staršieho G nie sú spoľahlivé. Ak by boli prijaté, zničili by vieru Božieho ľudu v pravdu, ktorá z nás urobila to, čím sme.“

„V tejto veci musíme zaujať pevné stanovisko; lebo body, ktoré sa usiluje dokázať Písmom, nie sú správne. Nedokazujú, že minulé skúsenosť Božieho ľudu bola omylom. Mali sme pravdu; boli sme vedení Božími anjeli. Pod vedením Ducha Svätého bolo podané vysvetlenie otázky svätyne. Je výrečnosťou, aby každý mlčal, pokiaľ ide o tie črty našej viery, na ktorých nemal nijaký podiel. Boh si nikdy neprotirečí. Dôkazy z Písma sa nesprávne používajú, ak sa nútia svedčiť o tom, čo nie je pravda. Povstane jeden a potom ďalší a prinesie údajne veľké svetlo a bude predkladať svoje tvrdenia. My však stojíme pri starých medzníkoch. [Citované 1. Jána 1,1–10.]“

„Je mi uložené povedať, že tieto slová môžeme použiť ako primerané pre tento čas, lebo nastal čas, keď hriech musí byť nazvaný svojím pravým menom. V našej práci nám prekážajú ľudia, ktorí nie sú obrátení a hľadajú vlastnú slávu. Chcú, aby sa o nich myslelo ako o pôvodcoch nových teórií, ktoré predkladajú s tvrdením, že sú pravdou. Ak však budú tieto teórie prijaté, povedú k popretiu pravdy, ktorú Boh počas uplynulých päťdesiatich rokov dával svojmu ľudu a potvrdzoval ju prejavom Ducha Svätého.“ Selected Messages, kniha 1, 161.